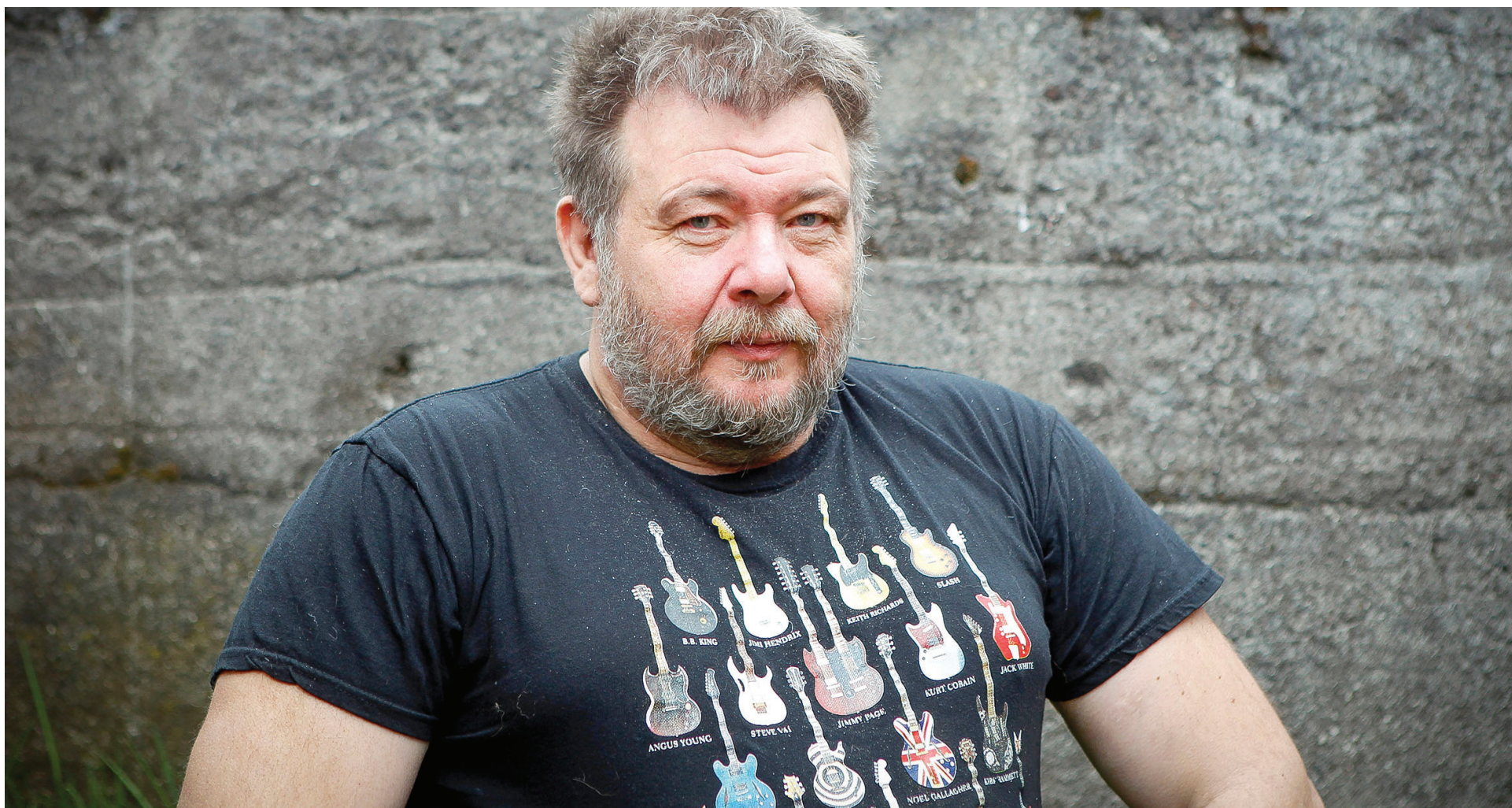

Týsdagin 2. juni gav Holgar Jacobsen út nýggja staklagið »Tíðarhvarvið nýggja«. Lagið er fimmta staklagið av komandi útgávu hansara, sum verður ein LP útgáva. Hesin sangurin markerar tíðarskeiðið við mótgongd, sjúku og missi, sum Holgar Jacobsen nú framsíggin leggur aftur um bak.

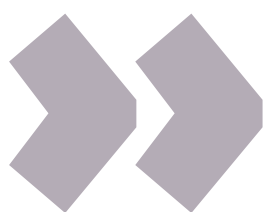
Tíðarhvarvið

Nú á tíðarhvarvið nýggja alt er farið upp á gos tað á fólki kennist sum eitt dreymatos tú má fylgja við í streymi um tú ætlar tær á veg tað ein fyritreit er til at virka her

Hygg har renna fólk í meldri tey vilja bara fram tíðarneyðin loyvir ei at slakka av men hvat vilja tey her náa er so ringt at spáa um kanska mammonsgudi fanga eru av

niðurlag
Men er nú lívið bara svart og hvítt hvar er tá eydnan fyri teg er heinsins glitur, vektskál her í verð lívið hevur tú tó bert ta einu ferð

Brátt kann hjólið mala seinni lívsins neisti kólna út tímaglas títt hevur kanska dimman lit klárar ei at fylgja streymi søkkur í ta djúpu grøv mammonsgudur neyván fjálgar tíni ferð

Hesa hendingina havi eg ongantið megnað at arbeitt meg ígjøgnum, hóast eg havi roynt. Tað er hesin spurningurin um, hvussu lítið eitt menniskja veruliga kann vera í hesi stóru verð, og hví var eg einsamallur

umframt at hann misti bæði foreldrin og síðani konuna hava verið ómetaliga torfør at koma ígjøgnum. Men Holgar greiðir frá, at hann hevur funnið ugga í tónleikinum.

– Eg elski at gera tónleik, og tað hevur hjálpt mær nógv. Eg eri takksamur fyri, at eg kann skapa, spæla og framfæra tónleikin. Tað er ikki ein sjálfvylgja, sigur hann.

Hann greiðir frá, at tónleikurin hann hevur lurtað eftir, og tónleikurin, sum hann hevur skapað hetta seinasta áratíggju hevur í stóran mun verið merktur av lívshendingum hansara.

– Mær dámar allan tónleik, men eg lurtaði serliga nógv eftir Mark Knopfler hesa tíðina. Tað er ikki bara tað, at hann er ein góður guitarspælari, men tað er eisini kenslurnar í tí, sum hann framførir. Har er nakað, sum vekir okkurt innan í mær, sigur hann.

Holgar Jacobsen greiðir frá, at tá hann varð lagdur undir skurð fyri skjótt tíggju

árum síðani, hevði hann lagið »Irish Boy« hjá Mark Knopfler í oyrunum.

Mótgongdin broytti meg

– Eg eri ikki tann sami, sum eg var. Tíðin lekir ikki øll sár, men hon økir fjarstøðuna, sum tá tú hyggur at einum málningi. Stendur tú ov nær, so sært tú hann ikki, men tá tú fert burturfrá, so sært tú skapini, sum siga nakað. Soleiðis eri eg komin burturúr hesi sváru sorgini. Men arrini eru øgilig, og tey hava merkt meg á fleiri mátar, sigur hann, og lítur aftur á barna- og ungdomsárin, sum vóru merkt av tryggleika.

– Vit høvdu onga yvirflóð av nøkrum, men eg hevði ein tryggan barndóm og ein góðan ungdom, har eg setti mær mál, men eg visti ikki, hvat lá fyri framman. Tey árinu góvu mær ein førning út í lívið. Tað sigst, at mótgongd ger okkum menniskju sterkari, men tí ivist eg í. Vit verða kanska sterkari á tann hátt, at vit

síggja og kunnu navnseta nakrar veruleikar, sigur hann.

– Eg eri enn ein kensluborin persónur, sum hevur lætt til tár. Eg leggi einki í tað. Eg vil vera hann, eg eri, leggur hann síðani sjálvvissur aftrat.

Nýtt staklag

Nýggja staklagið »Tíðarhvarvið nýggja« varð skrivað ein dagin í SMS, áðrenn førøyska samfelagið, vegna korona smittuvanda, varð sett niður í ferð, og lagið er ein lýsing av hesum gerandismeldrinum, sum mong okkara liva í.

– Eg siti har og hyggi at fólki, sum renna aftur og fram. Eg fór at hugsa um, hvat tað er, sum vit renna eftir. Er tað pengar, er tað heimsins glitur, sum er vektskálín her í verð, spyr hann.

– Vit hava bara lívið eina ferð, so sangurin er bæði ein tanki um, at vit mugu ansa eftir tí, men hann er eisini ein lýsing av, hvussu vit eru í ferð og á gosi, sigur hann.

Tað eru sorgirnar og mótgongdurin, sum hava givið Holgari nýggja perspektivið upp á tilveruna.

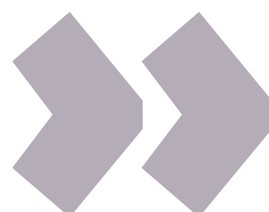
– Hetta er als ikki ein »grumpy old man«, sum situr har og sigur hinum, hvussu tey skulu liva. Mótgongdin setur lívið í perspektiv, og hevur í størri mun víst mær, at lív, heilsa og evni als ikki má takast fyri givið, sigur hann síðani.

Hann viðgongur tó, at hann eins væl og øll onnur eisini er kroystur í hetta samfelags hamstarahjólið.

– Tað er ikki tað, at vit øll skulu liva frá hondini til munnin. Hetta er meir ein hugleiðing, og eg havi eisini virðing fyri fólki, sum klára seg væl figgjarliga, sigur hann.

Holgar Jacobsen greiðir síðani frá, at hóast fortíðin er merkt av nógvari mótgongd, sjúku og deyða, so er hann bjartskygdur um tíðina, sum stendur honum fyri framman.

– Seinastu trý árinu hava verið góð, hóast tað eisini hava verið myrk skíggj at hóma. Eg vóni, at eg fái fleiri góð ár saman við trúlovaðu míni, sum eisini er flutt til Sørvágs at búgva. Hon hevur verið mær ein stórrur stuðul, sigur hann til endans.

Vit hava bara lívið eina ferð, so sangurin er bæði ein tanki um, at vit mugu ansa

eftir tí, men hann er eisini ein lýsing av, hvussu vit eru í ferð og á gosi